

Národní divadlo moravskoslezské

Národní divadlo moravskoslezské

URPUTNOST je někdy brzda

19.02.2025 Chvilka pro tebe ~ Strana 24 ~ Alida Horváthová ~ Rubrika: Rozhovor ~ Vytlačeno: 64 047 ~ Prodáno: 40 574 ~ Infotype: Nepojmenováno ~ Datum importu: 19.02.2025 00:20 ~ Čtenost: 284 076 ~ Vydavatel: Mafra, a.s. ~ Země: Česko ~ AVE: 397 341,29 Kč ~ GRP: 3,16

Rodačka z Krkonoš se etablovala na pražské alternativní scéně, ale práci ANITĚ KRAUSOVÉ nabídla i velká jeviště.

Herečkou chtěla být odmala. „Byla jsem holčička, která divoce gestikulovala a mluvila nahlas. Tuhle extrovertní složku jsem si odbyla v dětství, teď jsem spíš introvert,“ říká o sobě Anita Krausová, herečka, která byla poměrně často obsazovaná do rolí drzých až vyzývajících holek. Zejména před kamerou.

* Divadlo jí pak na oplátku poskytuje škálu charakterních postav. Nedávno jste oslavila narozeniny. Považujete „kulatá výročí“ za zlomová? Jsem „slavič“, mám od malička zažité, že se narozeniny slaví. Na svět jsem přišla předčasně a musela jsem hodně zabojovat, abych přežila. Rodiče mi vyprávěli, jaký o mě měli strach, a tak ke svým narozeninám přistupuji, že je u mě opravdu co slavit. Je ale pravda, že ta čtyřicítka byla jiná.

* V čem?

Už v září to na mě padlo a začala jsem bilancovat, co všechno se mi nepovedlo, až jsem se rozhodla, že na to půjdu z druhého konce. Budu vzpomínat na ty podařené věci. Vytáhla jsem starý diář, kam jsem asi ve dvaceti letech psala, čeho bych chtěla do čtyřiceti dosáhnout, a zjistila jsem, že spoustu věcí jsem si vlastně splnila. Šlo mi o splnění To mě vytáhlo z skepse a já si řekla: Jistě, posouvám m se do druhé poloviny života, ale to neznamena, že by nemohla být taky dobrá!

* Co se vám tedy povedlo? Na co jste hrdá?

Že se mi podařilo být herečkou, protože cesta k tomu snu nebyla úplně hladká. Ale nikdy bych jí neprošla, kdybych okolo sebe neměla lidi, kteří mi věřili. Naši, ačkoli jsou z úplně jiného prostředí, mě vždycky podporovali. Měla jsem fantastickou Kateřinu Pavelkovou, která mě připravovala na přijímačky na DAMU. A předtím to byla Naďa z dramatiky, ta nám vstřípla lásku ke slovu, poezii. Vždycky jsem chtěla okolo sebe mít přátele, i to se mi podařilo. A v neposlední řadě mám krásného syna! Mateřství byla věc, kterou jsem měla v závorce, protože jsem si nebyla jistá, jestli to dovedu.

* Jestli zvládnete být máma?

Jestli vůbec dospěju do fáze chtít mít rodinu, jestli to třeba vůbec stihnu. Ale ono se to plánovaně stalo a je to překrásné. Takže za svůj úspěch považuju to, že mám dítě, rodinu, kámoše, že dělám práci, kterou jsem vždycky dělat chtěla.

Napoprvé vás na DAMU nevzali.

To bylo strašný! Chtěla jsem umřít! V osmnácti se hrozně prožíváte.

Původně jsem chtěla na konzervatoř, ale naši řekli: „Dodělej gympl, ten ti trochu otevře obzory, a pak se profiluj.“ Což bylo moudré, ale tenkrát jsem je samozřejmě proklínala. No a když mě v posledním kole přijímaček na DAMU nevzali, skončil pro mě svět. Ostatní přihlášky jsem zazdila a odstěhovala jsem se do Olomouce.

* Kdo vás probral?

Měla jsem kolem sebe lidi, kteří mi nepřestali důvěřovat a pomohli mi se znovu připravit. Byla jsem tenkrát hodně zaťatá, hrozně jsem na tu školu chtěla. Ale ona právě ta urputnost vás často může brzdit v kreativité, ve svobodě projevu. Na DAMU jsem se pak dostala do ročníku k pánům Janu Bornovi a Ivanu Rajmontovi a na herectví nás měla Radka Fidlerová, což byla výhra s bonusem.

* Prvního února měla premiéru v **Národním divadle moravskoslezském** inscenace Ptáčci. Jaká to byla a je práce?

Bylo to první velké zkoušení od narození mého syna. Mísilo se ve mně pracovní nasazení se steskem. Zkoušení bylo fantastický, skvělí inspirativní kolegové a setkání s režisérkou Aminatou Keita bylo také úžasné. Je to příběh odehrávající se na třech kontinentech a vypráví o pravdě, lži, o lásce a také o tom, že bez naděje bychom se nikam nedostali. Když představení skončilo, celý sál tleskal vstoj.

* Před kamerou míváte úplně jiné role než na divadle...

To je pravda. Třeba v seriálu Pustina, kde jsem dostala krásnou roli prostitutky Lucky. A pak přišlo období, kdy jsem ty prostitutky vyhmátla leckde. Je ale jedno, koho hrajete, hlavně že je co hrát. Drzý holky vám dají velký prostor.

* Brzy se objeví na televizních obrazovkách nová série dilů Případy mimořádné Marty, kde hrajete komickou postavu v uniformě.

Můj táta říká, že jedinej, kdo je tady nudnej, je major Hořavová. Práce na tomhle seriálu je obrovská radost, protože se tady máme všichni moc rádi. Zní to sice jako klišé, ale je to tak.

* Můžete prozradit anebo aspoň naznačit, co nového druhá série přinese?

Každá postava trochu odkryje „své osobní karty“. Také o major Hořavové se dozvíme víc, ukáže plastičtější svůj charakter, ale stále bude velkou zastánkyní Marty. Přibude taky nová postava, kterou ztvární Jana Plodková – a ta bude Martu dost grilovat. Už při natáčení jsme se hodně nasmáli, tak doufám, že se nasmějí i diváci. Prozradím, že bude i třetí série, který by se měla začít točit v létě. Samozřejmě že pokud nemáte v ruce smlouvu, váháte, tápete, nevíte. Před producenty jsem jen tak špitla: A major Hořavová neumřela? Neumřela! Všichni tam jsme živí!

* V lednu měl premiéru film Na plech, který má mimořádná hodnocení...

Tak v tomhle filmu hraju postavu, která se na plátně objeví přesně na minutu a čtyřicet vteřin. Ale je tam jediná žena! Jsem velký fanoušek děl, která balancují na hraně, a režisér Marty Pohl takové věci dělá a já mu moc fandím. I proto sem tuhle pidiroličku s nadšením přijala. Zároveň měl letos premiéru film Holka od vedle, což je pro změnu romantická komedie, kde hraju poněkud střelenou Tamaru. Je to debut režiséra Filipa Oberfalcera a já si říkám, jak je fajn být u toho, když někdo něco zkouší poprvé. Baví mě pouštět se do věcí, o kterých dopředu nevím, jak dopadnou. Ale mohu už říct, že Holka od vedle dopadla dobře.

* Na premiéru čeká letos ještě snímek Agnieszky Holland Franz K.

To byla taky nádherná práce! Už od první kostýmní zkoušky, kdy jsem si oblékala stoleté kožichy a přenádherné šaty, až po setkání s mým filmovým manželem Sebastianem Schwarzem, německým hercem. Prozradím, že naše postavy hovoří ve filmu pouze německy.

* Vy němčinu skvěle ovládáte. Kde jste se ji naučila?

Jsem z Krkonoš, z Trutnova, a můj dědeček pochází z vesničky Chvaleč a je vlastně sudetský Němec. Když jsme byli malí, děda na nás mluvil i německy a já si k tomu jazyku našla cestu už tehdy, a pak už jsem ho na školách kultivovala.

* Jaké bylo dětství v Krkonoších?

Super! Když napadl sníh, ve škole nikdo nebyl, protože jsme všichni lyžovali. Ale na naše pozdější vzdělání tyhle absence vliv neměly. Teď když mám syna, moc bychom si s mužem přáli, abychom mu tu přírodu a tu svobodu, kdy se nebojíte, že jde někam sám, taky mohli dopřát. S mužem máme na dětství podobné vzpomínky – vypadli jsme z domova a byly venku celé odpoledne.

* Takže vy se znáte už z Krkonoš?

Já ho znám, on mě ne. Pamatovala jsem si ho jako týpka, co dělal hroznej bordel. V těch patnácti by mě nenapadlo, že bych se s ním vůbec bavila. Ale život si řekl: „Takhle teda?“ a pak mi ho naservíroval.

* Dalším vaším pracovním polem jsou rádiové vlny, a to v Radiu Wave.

Teď už vysílám podstatně méně než dřív. Hlasový projev je pro mě ale velká disciplína. Hodně se věnuju i načítání audioknih, komentářů k dokumentům, půjčuju svůj hlas různým projektům. Z věcí, které mi opravdu přirostly k srdci, bych jmenovala alespoň knížku Tyrkysová hora spisovatelky Diny Štěrbové, která spolu s Věrou Komárkovou jako první ženy vůbec vystoupaly na osmítisícovku Čo Oju. Vznik audioverze knihy jsem iniciovala. Velký zážitek jsem měla i z namlouvání knížky O Pavlovi Dani Horákové, která v ní popisuje svůj život s režisérem, scenáristou a spisovatelem Pavlem Juráčkem.

* Chtěla byste mít v rozhlase svůj pořad?

Teď určitě ne. Stejně bych vám odpověděla, pokud byste se mě zeptala, jestli nechci režirovat. Zatím vůbec nemám tyhle ambice. Jsem ráda článkem řetězu a dobře si uvědomuju, jaká zodpovědnost je ten řetěz tvořit a táhnout. *

6× o Anitě * Narodila se 13. ledna 1985 v Trutnově, kde odmaturovala na místním osmiletém gymnáziu. Absolvovala DAMU a ještě při studiu i několik zahraničních stáží a hostovala v **Národním divadle**. Poté přijala angažmá v Činoherním studiu Ústí nad Labem. * Spolupracuje s alternativními scénami, např. A studio Rubín, Divadlo D21 nebo s uskupením Kolonie, z. s. Hraje také v nové inscenaci **Národního divadla moravskoslezského** Ptáčci. * Z filmů jmenujme alespoň Holka od vedle, Na plech nebo O malých věcech. * Zahrála si v řadě seriálů, např. Případy mimořádné Marty, mi Pustin Pustina, Bezvědomí, Stíny v mlze anebo Hvězdy ml na nad hlavou. * Působí jako moderátorka de Českého rozhlasu Radia Wa Wave a nadšeně namlouvá ml audioknihy. * Je vdaná a má dvouletého synka. dv

Rodačka z Krkonoš se etablovala na pražské alternativní scéně, ale práci **ANITĚ KRAUSOVÉ** nabídla i velká jeviště.

URPUTNOST

Herečkou chtěla být odmala. „Byla jsem holčička, která divoce gestikulovala a mluvila nahlas. Tuhle extrovertní složku jsem si odbyla v dětství, teď jsem spíš introvert,“ říká o sobě Anita Krausová, herečka, která byla poměrně často obsazovaná do rolí drzých až vyzývavých holek. Zejména před kamerou. Divadlo jí pak na oplátku poskytuje škálu charakterních postav.

Nedávno jste oslavila narozeniny. Považujete „kulatá výročí“ za zlomová?

Jsem „slavič“, mám odmalička zažité, že se narozeniny slaví. Na světě jsem přišla předčasně a musela jsem hodně zabojovat, abych přežila. Rodiče mi vyprávěli, jaký o mě měli strach, a tak ke svým narozeninám přistupuji, že je u mě opravdu co slavit. Je ale pravda, že ta čtyřicítka byla jiná.

V čem?

Už v září to na mě padlo a začala jsem bilancovat, co všechno se mi nepovedlo, až jsem se rozhodla, že na to půjdu z druhého konce. Budu vzpomínat na ty podařené věci. Vytáhla jsem starý diář, kam jsem asi ve dvaceti letech psala, čeho bych chtěla do čtyřiceti dosáhnout, a zjistila jsem, že spoustu věcí jsem si vlastně splnila. To mě vytáhlo z té skepse a já si řekla: Jistě, posouvám se do druhé poloviny života, ale to neznamená, že by nemohla být taky dobrá!

V seriálu Případy mimořádné Marty.

Co se vám tedy povedlo? Na co jste hrdá?

Že se mi podařilo být herečkou, protože cesta k tomu snu nebyla úplně hladká. Ale nikdy bych jí neprošla, kdybych okolo sebe neměla lidi, kteří mi věřili. Naši, ačkoli jsou z úplně jiného prostředí, mě vždycky podporovali. Měla jsem fantastickou Kateřinu Pavelkovou, která mě připravovala na přijímačky na DAMU. A předtím to byla Nada z dramatiky, ta nám vstřípila lásku ke slovu, poezii. Vždycky jsem chtěla okolo sebe mít přátele, i to se mi podařilo. A v neposlední řadě mám krásného syna! Mateřství byla věc, kterou jsem měla v závorce, protože jsem si nebyla jistá, jestli to dovedu.

Jestli zvládnete být máma?

Jestli vůbec dospěju do fáze chtít mít rodinu, jestli to třeba vůbec stihnou.

6x o Anitě

- Narodila se 13. ledna 1985 v Trutnově, kde odmaturovala na místním osmiletém gymnáziu. Absolvovala DAMU a ještě při studiu i několik zahraničních stáží a hostovala v Národním divadle. Poté přijala angažmá v Činoherním studiu Ústí nad Labem.

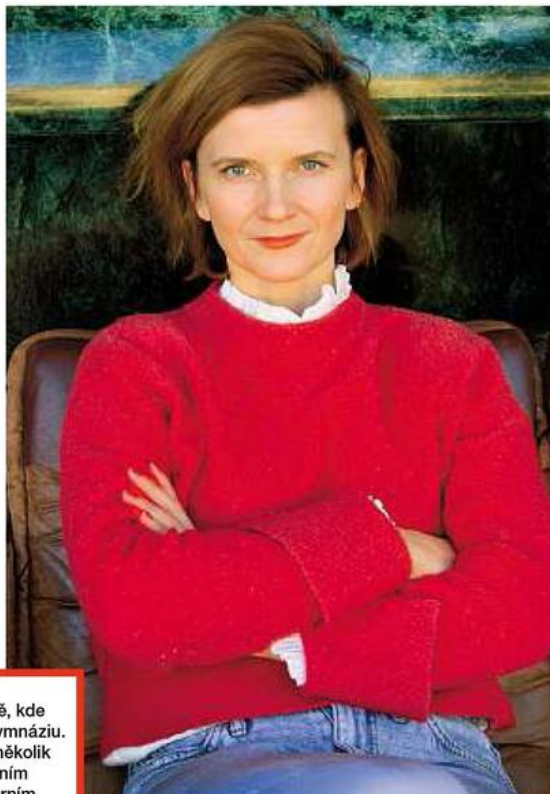
- Spolupracuje s alternativními scénami, např. A studio Rubin, Divadlo D21 nebo s uskupením Kolonie, z. s. Hraje také v nové inscenaci Národního divadla moravskoslezského Ptáčci.

- Z filmů jmenujme alespoň Holka od vedle, Na plech nebo O malých věcech.

- Zahrála si v řadě seriálů, např. Případy mimořádné Marty, Pustina, Bezvědomí, Stíny v mlze anebo Hvězdy nad hlavou.

- Působí jako moderátorka Českého rozhlasu Radia Wave a nadšeně namlouvá audioknihy.

- Je vdaná a má dvouletého synka.

Ale ono se to plánovalo stalo a je to překrásné. Takže za svůj úspěch považuju to, že mám dítě, rodinu, kámoše, že dělám práci, kterou jsem vždycky dělat chtěla.

Napoprvé vás na DAMU nevzali.

To bylo strašné! Chtěla jsem umřít! V osmnácti se hrozně prožíváte. Původně jsem chtěla na konzervatoř, ale naši řekli: „Dodělej gympl, ten ti trochu otevře

obzory, a pak se profiluj.“ Což bylo moudré, ale tenkrát jsem je samozřejmě proklínala. No a když mě v posledním kole přijímaček na DAMU nevzali, skončil pro mě svět. Ostatní přihlášky jsem zadala a odstěhovala jsem se do Olomouce.

Kdo vás probral?

Měla jsem kolem sebe lidi, kteří mi nepřestali důvěřovat a pomohli mi se znovu připravit. Byla jsem tenkrát hodně zafatá, hrozně jsem na tu školu chtěla. Ale ona právě ta urputnost vás často může brzdit v kreativě, ve svobodě projevu. Na DAMU jsem se pak dostala do ročníku

je někdy brzda

k pánům Janu Bornovi a Ivanu Rajmontovi a na herectví nás měla Radka Fidlerová, což byla výhra s bonusem.

Prvního února měla premiéru v Národním divadle moravskoslezském inscenace Ptáčci. Jaká to byla a je práce?

Bylo to první velké zkoušení od narození mého syna. Mísilo se ve mně pracovní nasazení se steskem. Zkoušení bylo fantastický, skvělí inspirativní kolegové a setkání s režisérkou Aminatou Keita bylo také úžasné. Je to příběh odehrávající se na třech kontinentech a vypráví o pravdě, lži, o lásce a také o tom, že bez naděje bychom se nikam nedostali. Když představení skončilo, celý sál tleskal vstaje.

Před kamerou míváte úplně jiné role než na divadle...

To je pravda. Třeba v seriálu Pustina, kde jsem dostala krásnou roli prostitutky Lucky. A pak přišlo období, kdy jsem ty prostitutky vyhmátla leckde. Je ale jedno, koho hrajete, hlavně že je co hrát. Drží holky vám dají velký prostor.

Brzy se objeví na televizních obrazovkách nová série dílů Případy mimořádné Marty, kde hrajete komickou postavu v uniformě.

Můj táta říká, že jedinej, kdo je tady nudnej, je major Hořavová. Práce na tomhle seriálu je obrovská radost, protože se tady máme všichni moc rádi. Zní to sice jako klišé, ale je to tak.

Můžete prozradit anebo aspoň naznačit, co nového druhá série přinese?

Každá postava trochu odkryje „své osobní karty“. Také o major Hořavové se dozvíme víc, ukáže plastičtější svůj charakter, ale stále bude velkou zastávkyní Marty.

Přibude taky nová postava, kterou ztvární Jana Plodková – a ta bude Martu dost grilovat. Už při natáčení jsme se hodně nasmáli, tak doufám, že se nasměji i diváci. Prozradím, že bude i třetí série, který by se měla začít točit v létě. Samozřejmě že pokud nemáte v ruce smlouvu, váháte, tápete, nevíte. Před producenty jsem jen tak špitla: A major Hořavová neumřela? Neumřela! Všichni tam jsme živí!

V lednu měl premiéru film Na plech, který má mimořádná hodnocení...

Tak v tomhle filmu hrajou postavu, která se na minutu a čtyřicet vteřin. Ale je tam jediná žena! Jsem velký fanoušek děl, která balancují na hraně, a režisér Marty Pohl takové věci dělá a já mu moc fandím. I proto sem tuhle pidirolku s nadšením přijala.

Zároveň měl letos premiéru film Holka od vedle, což je pro změnu romantická komedie, kde hrajou poněkud střelenou Tamaru. Je to debut režiséra Filipa Oberfalcera a já si říkám, jak je fajn být u toho, když někdo něco zkouší poprvé. Baví mě pouštět se do věcí, o kterých dopředu nevím, jak dopadnou. Ale mohu už říct, že Holka od vedle dopadla dobře.

Na premiéru čeká letos ještě snímek Agnieszky Holland Franz K.

To byla taky nádherná práce! Už od prvního kostýmní zkoušky, kdy jsem si oblékala stoleté kožichy a přenášela šaty, až po setkání s mým filmovým manželem Sebastianem Schwarzem, německým hercem. Prozradím, že naše postavy hovoří ve filmu pouze německy.

► Anita jako Tamar, nejlepší kamarádka hlavní hrdinky v romantické komedii Holka od vedle. Na snímku s Vladimírem Škultétym.

◀ V silné inscenaci Národního divadla moravskoslezského Ptáčci hraje Anita vojačku jménem Eden.

Vy němčinu skvěle ovládáte. Kde jste se ji naučila?

Jsem z Krkonoš, z Trutnova, a můj dědeček pochází z vesničky Chvaleč a je vlastně sudetský Němec. Když jsme byli malí, děda na nás mluvil i německy a já si k tomu jazyku našla cestu už tehdy, a pak už jsem ho na školách kultivovala.

Jaké bylo dětství v Krkonoších?

Super! Když napadl sníh, ve škole nikdo nebyl, protože jsme všichni lyžovali. Ale na naše pozdější vzdělání tyhle absence vliv neměly.

Ted když mám syna, moc bychom si s mužem přáli, abychom mu tu přírodu a tu svobodu, kdy se nebojíte, že jde někdo sám, taky mohli dopřát. S mužem máme na dětství podobné vzpomínky – vypadli jsme z domova a byly venku celé odpoledne.

Takže vy se znáte už z Krkonoš?

Já ho znám, on mě ne. Pamatovala jsem si ho jako týpka, co dělal hroznej bordel.

V těch patnácti by mě nenapadlo, že bych se s ním vůbec bavila. Ale život si řekl: „Takhle teda?“ a pak mi ho naservíroval.

Dalším vašim pracovním polem jsou rádiové vlny, a to v Radiu Wave.

Ted už vysílám podstatně méně než dřív. Hlasový projev je pro mě ale velká disciplína. Hodně se věnuji i načítání audioknih, komentářů k dokumentům, půjčuju svůj hlas různým projektům. Z věcí, které mi opravdu přirostly k srdci, bych jmenovala alespoň knížku Tyrkysová hora spisovatelky Diny Štěrbové, která spolu s Věrou Komárkovou jako první ženy vůbec vystoupaly na osmítisícovku Čo Oju. Vznik audioverze knihy jsem iniciovala.

Velký zážitek jsem měla i z namlouvání knížky O Pavlovi Daní Horákové, která v ní popisuje svůj život s režisérem, scenáristou a spisovatelem Pavlem Juráčkem.

Chtěla byste mít v rozhlase svůj pořad?

Ted určitě ne. Stejně bych vám odpověděla, pokud byste se mě zeptala, jestli nechci režirovat. Zatím vůbec nemám tyhle ambice. Jsem ráda článkem řetězu a dobře si uvědomuju, jaká zodpovědnost je ten řetěz tvořit a táhnout. ■

Alida Horváthová

Foto: Jana Pertáková, Martin Kusyn, Continental Film, Nova TV